

Minisprinkhaantjes in de tuin

Op een warme maartse middag doe ik een poging om in de achtertuin zonnebadende wolfspinnen te fotograferen, als mijn aandacht wordt getrokken door een piepklein, donker gekleurd sprinkhaantje. Snel verwissel ik de camera voor de sprinkhanengids, maar bij terugkomst blijkt dat het beestje er tussenuit is geknepen. Een paar dagen later zie ik echter weer enkele minisprinkhaantjes tussen de planten en met een beetje moeite krijg ik er eentje in een potje.

De gevangen sprinkhaan is duidelijk een doornsprinkhaan. Doornsprinkhanen ontleen hun naam aan het doornvormig uitgegroeide halsschild, dat zich over het achterlijf uitstrekt. In Nederland komen vier soorten voor. Mijn sprinkhaantje lijkt op een zanddoortje, maar het zou ook een zeggedoortje kunnen zijn. Deze twee soorten kun je volgens de gids alleen van elkaar onderscheiden aan de hand van een obscuur knikje in de kiel op de knie, die uitsluitend bij het zanddoortje aanwezig is. Hoe bekijk je echter zo'n knikkend knietje aan een ragfijn beestje van amper één centimeter lengte, zonder het te beschadigen? Na wat vruchteloos turen laat ik het sprinkhaantje maar weer los in de tuin. Met een enorme sprong van wel minstens twintig centimeter herwint het beestje de vrijheid.

Eerst maar eens advies inwinnen bij een deskundige. Mijn beschrijving doet hem vermoeden dat het een zanddoortje is, maar alleen het beruchte knikje geeft zekerheid. Zal ik direct een tweede vangpoging wagen of nog even naar de wolfspin foto's kijken of ze gelukt zijn? Ik besluit tot het laatste en dan blijkt, tot mijn grote vreugde en verrassing, dat op één van de foto's niet alleen een wolfspin is afgebeeld, maar ook een doornsprinkhaantje! Het sprinkhaantje is dusdanig fraai gecamoufleerd, dat ik hem totaal niet had opgemerkt op het moment dat ik de foto maakte. De foto stuur ik naar de deskundige en die komt uit op een zeggedoortje.

Het zeggedoorntje is in Nederland een vrij algemene soort, die op vochtige veen en kleigrond leeft, bij voorkeur op schaars begroeide plekjes. Net als andere doornsprinkhanen maken ze geen geluid en eten ze voornamelijk algen. Zeggedoorntjes kunnen het hele jaar in Nederland worden aangetroffen, omdat ze als volwassen dieren overwinteren en bij een zachte winter ook wel actief blijven. Waarschijnlijk wonen ze al lang in onze tuin, maar heb ik ze steeds over het hoofd gezien.

Caroline Elfferich, mei 2007